

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200595
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621200595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľky: A. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. N. M. XXX/X, N., zastúpená: advokátska kancelária SUCHÝ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, proti bývalému manželovi: C. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom L. N. M. XXX/X, N., zastúpený: Y. M. T., E. so sídlom M. C. XX, N., o návrhu na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi, na odvolanie bývalého manžela proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 19. júla 2021, č. k.: 6Pc/2/2021 - 119, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v I., II, a IV. výroku potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:

„I. C. Y., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu navrhovateľky A. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným od 05.02.2021 do 31.03.2021 vo výške 600 EUR mesačne od 01.04.2021 do 09.07.2021 vo výške 500 EUR mesačne.

II. Zročné výživné za obdobie od 05.02.2021 do 09.07.2021 vo výške 2.559,45 EUR je C. povinný zaplatiť navrhovateľke do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala určenia povinnosti prispievať na jej výživu ako manželky 600 EUR mesačne. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo uzavreli v roku 1995, v čase podania návrhu manželstvo trvalo. Manžel sa začiatkom roku 2021 odsťahoval zo spoločnej domácnosti, pričom náklady na spoločnú domácnosť nezdiala od augusta 2020. Od augusta ostala na určité obdobie bez pravidelného príjmu v dôsledku straty zamestnania a je ťažké si nájsť zamestnanie na plný úväzok a dobu neurčitú z dôvodu pomoci s úhradou mesačných výdavkov žiada o finančnú podporu od manžela na chod domácnosti, ktoré od neho nedostáva. V čase podania návrhu manžel pracoval ako zástupca riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci. Výšku príjmu nevedela určiť, príjem predstavuje približne 2.400 EUR. Navrhovateľka býva v rodinnom dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov spoločne s dvoma dcérami. Jej mesačné výdavky na domácnosť a starostlivosť o rodinu predstavujú približne 1.000 EUR. Manžel po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti platí mesačne úver vo výške 180 EUR, avšak na ostatných výdavkoch sa nepodieľa, hoci mu to jeho životná úroveň dovoľuje.

3. Manžel uviedol, že jeho príjem je 2.200 EUR v čistom, s návrhom nesúhlasil s poukazom na to, že manželka má možnosť sa zamestnať. Tiež poukázal na to, že mladšia dcéra nebýva v spoločnej domácnosti. Po opustení domácnosti manželke posielal určité obnosy peňazí, platil inkaso ako aj úver.

Býva v jednoizbovom byte s priateľkou, za byt platí 210 EUR mesačne, s priateľkou čaká narodenie dieťaťa.

4. Po vykonanom dokazovaní okresný súd mal preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 31. 5. 2021, v č. k. 6Pc/4/2021-43, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9. 7. 2021. Súd určoval výživné od podania návrhu 5. 2. 2021 do 9. 7. 2021. Súd mal preukázané, že bývalý manžel prispieval na inkaso, platby za Magio televíziu, mobil navrhovateľky, poplatky súvisiace s daňou z nehnuteľnosti, poplatky za komunálny odpad a daň za psa. Navrhovateľke zaplatil v žalovanom období iba sumu 200 EUR dňa 1. 4. 2021. Platil výlučne časť nákladov na domácnosť v rozsahu 369 EUR. Okrem toho platí nájomné 210 EUR za jednoizbový byt, ktorý užíva s priateľkou, ktorá je nezamestnaná. Súd konštatoval, že zapríčinil rozvrat manželstva, keď si našiel novú známosť počas manželstva, odchodom z domácnosti došlo k zníženiu životnej úrovne manželky. Zároveň poukázal na to, že priateľka bývalého manžela, keďže je nezamestnaná, nepodieľa sa na úhrade nákladov spojených s užívaním bytu. Súd mal preukázané, že deti manželov nežijú s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, sú zárobkovo činné. K námietkam bývalého manžela o tom, že navrhovateľka neprijala pracovnú ponuku v auguste 2020, uviedol, že toto obdobie nespadá do obdobia, v ktorom navrhovateľka požaduje určenie výživného. Okrem toho v marci 2010 bola prepustená, neodišla dobrovoľne, nároku na odstupné sa musela súdne domáhať, pričom sa snažila zabezpečiť si inú prácu, preto jej nemožno pričítať, že by konala v rozpore s dobrými mravmi. Nepracovala len krátky čas. Vo februári 2021 navrhovateľka zarobila v čistom 276,30 EUR, od apríla 2021 zarába priemerne 562,61 EUR. Na základe vykonaného dokazovania pre súd vyplynulo, že na dosiahnutie rovnakej životnej úrovne za obdobie od 5. 2. 2021 do 31. 3. 2021 navrhovateľke priznal výživné 600 EUR, keď dosiahla príjem 276,30 EUR + pri zaplatení výživného 600 EUR bude jej životný štandard 876,30 EUR, bývalému manželovi zostane suma 1.145,31 EUR. Za obdobie od 1. 4. 2021 do 9. 7. 2021, nakoľko navrhovateľka už dosahovala vyšší príjem, bude mať navrhovateľka k dispozícii 562,61 EUR + 500 EUR, spolu 1.062,61 EUR. Bývalému manželovi zostane 1.245,31 EUR. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že bývalý manžel uprednostňoval svoju súčasnú partnerku, ktorej uhrádzal všetky náklady spojené s vedením domácnosti a jej osobnej potreby, pričom bývalej manželke neposkytoval žiaden peňažný príspevok okrem toho, ktorý zaplatil 1. 4. 2021 a ktorý súd zobral do úvahy. Zároveň priznal aj zameškané výživné za rozhodné obdobie, rozhodol o trovách konania. Aplikoval § 71 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

5. Proti rozsudku sa odvolal bývalý manžel proti výrokom I., II. Ako odvolacie dôvody uviedol § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Namietal, že prvoinštančný súd nezohľadnil ním tvrdené a preukázané skutočnosti. Tiež je toho názoru, že rozhodnutie je odôvodnené tendenčne a zaujato voči nemu, vo svojej podstate je trestom za to, že počas manželstva nadviazal novú známosť. Rozsudok žiadal zmeniť a návrh zamietnuť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

6. Namietal, že konštatovanie súdu v tom, že jeho odchodom zo spoločnej domácnosti došlo k zníženiu životnej úrovne manželky, keď sa prestal spolupodieľať na zabezpečovaní potrieb rodiny, nie na oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko v konaní bolo preukázané, že po celý čas uhrádzal hypotekárny úver a platil náklady na inkaso, telefón a pod., sama navrhovateľka uviedla, že v minulosti okrem týchto plnení prispieval na domácnosť sumou cca 450 EUR. Rozhodnutím súd zvýšil životnú úroveň navrhovateľky.

7. Poukázal na to, že navrhovateľka ostala bývať v rodinnom dome, ktorý je v BSM účastníkov konania, a teda je aj jej povinnosťou prispievať na náklady spojené s jeho užívaním ako sú inkaso, hypotekárny úver a pod. a uvedené náklady by nemali zaťažovať výlučne len bývalého manžela, ako to naznačil súd v bode 36 odôvodnenia. Nakoľko už v čase podania návrhu nebýval s navrhovateľkou, nemožno hovoriť o ich spoločnej domácnosti, preto považuje za nespravodlivé, aby mali byť v podstate všetky náklady na bývanie a domácnosť navrhovateľky uhrádzané bývalým manželom.

8. Tiež nemôže zostať nepovšimnutá ani vyslovená účelovosť a nepravdivosť tvrdení navrhovateľky o tom, že neprispieva na domácnosť, keď navrhovateľka postupne menila tvrdenia. Súd tiež nesprávne vyhodnotil odmietnutie ponúkutej práce navrhovateľke, nakoľko táto na odmietnutie nemala žiadny dôvod, ktorý ani nepreukázala. Tiež sa neukázali pravdivé tvrdenia o jej údajných zdravotných problémoch.

9. Súd sám uviedol, že životná úroveň manželov má byť v zásade rovnaká, nejde však o mechanickú rovnosť v zmysle rovnakého množstva peňazí. Súd takmer vyrovnal množstvo peňažných prostriedkov, ktoré bývalej manželke a manželovi zostali na uhrádzanie vlastných potrieb.

10. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Prvoinštančný súd riadne zistil skutkový stav veci, na základe čoho aj zákonne rozhodol. S odôvodnením sa stotožnila a s odvolaním bývalého manžela nesúhlasila, keď tento neuviedol relevantné argumenty, na podklade čoho vidí dôvodnosť ním podaného odvolania.

11. Nesúhlasila s námietkou, že by rozhodnutie bolo tendenčné a zaujaté. Príde jej nelogické, prečo by mal mať práve súd záujem trestať bývalého manžela tým, že počas manželstva nadviazal novú známosť. Určenie výživného nie je trestom pre manžela, nakoľko Zákon o rodine jasne hovorí o tom, že manželstvo je záväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí. Túto základnú zásadu navrhovateľka dodržiavala a žila ňou počas manželstva, vytvárala harmonické a trvalé životné spoločenstvo pre zabezpečenie riadnej výchovy detí. Tvrdenie bývalého manžela o tom, že výživné je pre neho akýmsi trestom pre jeho neveru, nemá s vecným odôvodnením jeho odvolania žiadny súvis.

12. Zákon predpokladá, že manželia vyživovaciu povinnosť plnia dobrovoľne. Manželstvo je právnym zväzkom, v ktorom manželia sú povinní žiť spolu, navzájom si pomáhať, rešpektovať sa, byť si verní, starať sa spoločne o deti a podľa schopností, možností a majetkových pomerov aj o uspokojovanie potrieb rodiny. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť, tak ako si to asi predstavoval bývalý manžel, ktorý teraz tvrdí, že určenie výživného je pre neho trestom. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, vyplýva z rovnakého postavenia v manželstve obidvoch manželov v zmysle § 18 Zákona o rodine.

13. Upozornila na skutočnosť, že v odvolaní bývalý manžel tvrdí, že uhradil hypotekárny úver ako aj platil náklady na inkaso, telefón a pod., pričom si nevie vysvetliť, čo znamená výraz resp. plnenie označené a pod. Od samotného začiatku konania navrhovateľka nepopierala a nepopiera, že bývalý manžel platil hypotéku vo výške cca 180 EUR mesačne, inkaso vo výške cca 152 EUR mesačne a paušál vo výške cca 30 EUR mesačne, t. j. spolu 369 EUR. Súd však správne v rozhodnutí uviedol, že manžel zarábala mesačne sumu 2.324,31 EUR a uhradil navrhovateľke na domácnosť 369 EUR. Viac jej však na domácnosť neprispel. Ako jedinú položku, resp. ďalší výdavok uvádzal nájomné na jednoizbový byt, v ktorom žije so svojou novou priateľkou, vo výške 210 EUR, jeho mesačné náklady tak pri zárobku vo výške 2.324,31 EUR predstavujú sumu 579 EUR a na živobytie mu zostáva 1.745,31 EUR.

14. Pokiaľ manžel uvádzal, že okrem uvedených výdavkov aj inak prispieval navrhovateľke, neuviedol, čím konkrétne prispieval a nepredložil o tom žiaden dôkaz.

15. Ak tvrdí, že navrhovateľke zvýšil životnú úroveň, poukázala na to, že v čase, kedy bývalý manžel platil hypotéku a inkaso na bývanie a prispieval jej aj sumou 450 EUR, bola zamestnaná u zamestnávateľa T. I., L., s ktorým viedla súdny spor o vyplatenie odstupného. Návrh na určenie výživného podala v čase, kedy bola evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a musela sa naďalej starať o spoločnú domácnosť a platiť opodstatnené a odôvodnené výdavky. Súd správne vyhodnotil, že odchodom bývalého manžela došlo k zníženiu jej životnej úrovne, keď bývalý manžel sa prestal spolupodieľať na zabezpečovaní potrieb rodiny jednak znížením peňažného plnenia, ale aj poskytovaním svojej starostlivosti o domácnosť. Poukázala na ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj na § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď pri určení výživného je potrebné prihliadnuť ku skutočnosti, aby hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Pre výšku výživného sú podstatné aj uvedené všeobecné hľadiská ako aj okolnosti rozvratu manželstva.

16. K argumentu, že v čase podania bývalý manžel nežil v spoločnej domácnosti, uviedla, že aj ona považovala za nespravodlivé, nepochopiteľné a nedôvodné, aby si bývalý manžel našiel priateľku, odstahoval sa za ňou ešte počas trvania manželstva a ešte počas trvania manželstva s ňou čaká prírastok. Je nepochybné, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený aj na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Súd v rámci rozhodovania správne prihliadol na to, aby hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká a tiež prihliadol na okolnosti rozvratu manželstva.

17. K účelovosti a nepravdivosti tvrdení, ktoré namieta bývalý manžel, poukázala na svoje vyjadrenia počas súdneho konania. Argumenty bývalého manžela nemajú žiadny vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko tieto tvrdenia boli súdom ustálené a ona nepoprela, v čom a kedy bývalý manžel prispel na domácnosť.

18. K otázke odmietnutia ponúkanej práce uviedla, že bývalý manžel nemá prečo súdiť dôvody, prečo odmietla túto ponuku práce, avšak opätovne zdôraznila, že o možnosti opätovne sa zamestnať predložil dôkaz bývalý manžel. Nemala záujem opätovne pracovať u tohto zamestnávateľa, nakoľko nebude pracovať pre niekoho, s kým bola nútená sa súdiť o jej zákonný nárok spočívajúci v odstupnom. Dôvera medzi ňou a jej bývalým zamestnávateľom bola značne narušená a pracovné podmienky boli nevhodné. Zároveň dodala, že dôkaz predložil bývalý manžel a bol vyhotovený jej bývalým zamestnávateľom, pričom manžel so zamestnávateľom sú dobrými známymi a išlo o účelový dôkaz. Súd správne uviedol, že pri hľadaní práce nebola nečinná a predložila súdu pracovné zmluvy, taktiež vyvíjala aktivitu nájsť si zamestnanie, už počas súdneho pojednávania si našla stabilné zamestnanie.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové zistenia, na ktoré aplikoval relevantné právne normy. Odvolací súd sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím v celom rozsahu ako aj s jeho odôvodnením. V rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými relevantnými argumentami, pričom vychádzal z účelu danej právnej úpravy manželského výživného. Na zvýraznenie správnosti rozhodnutia vo vzťahu k argumentom bývalého manžela uvedeným v odvolaní považuje za potrebné uviesť nasledujúce.

22. Predovšetkým odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľka sa domáhala vyživovacej povinnosti od podania návrhu, teda od 5. februára 2021 do 9. júla 2021, zároveň so zánikom manželstva zaniklo aj BSM v zmysle § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska vymedzeného časového obdobia nie je významné plnenie vyživovacej povinnosti bývalým manželom pred týmito obdobím, čo ani navrhovateľka netvrdila, zároveň zdôraznila, že návrh podala v súvislosti so stratou zamestnania. Z tohto pohľadu nie je zrejماً námietka bývalého manžela, ktoré ním tvrdené skutočnosti súd nezohľadnil. Bližšie neuviedol, prečo rozhodnutie nemožno považovať za správne spravodlivé. Jeho subjektívny názor z hľadiska správnosti rozhodnutia nie je relevantný pre zákonné rozhodnutie.

23. Bolo nepochybne preukázané, že odchodom bývalého manžela zo spoločnej domácnosti došlo k zníženiu životnej úrovne manželky. Správne v odvolaní uvádza, že platil náklady na inkaso, telefón a hypotekárny úver, čo navrhovateľka ani nerozporovala a aj vo vyjadrení k odvolaniu na to poukazuje. Pokiaľ poukazuje na tvrdenie navrhovateľky, že táto potvrdila, že v minulosti prispieval na domácnosť sumou cca 450 EUR, ide o nepodstatné tvrdenie k vymedzenému časovému obdobiu.

24. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu správne upriamuje pozornosť na znenie ust. § 18 Zákona o rodine, podľa ktorého manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

25. Bolo preukázané, že bývalý manžel navrhovateľky porušil minimálne povinnosť žiť spolu, byť jej verný, pomáhať si. Keďže ide o imperfektnú normu, plnenie týchto povinností nie je súdne vymáhateľné ani sankcionovateľné. Ich porušenie však môže spôsobiť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi bez perspektívy ďalšieho obnovenia manželského spolužitia a na ich porušenie súd obligatórne prihliada pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi podľa § 23 ods. 3 a tiež na ich nedodržanie môže prihliadnuť pri rozhodovaní o vzájomnej vyživovacej povinnosti podľa § 71 a pokiaľ bolo porušenie týchto povinností príčinou vedúcou k rozvratu vzťahov medzi manželmi, súd na ne prihliadne aj pri rozhodovaní o rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 2.

26. Nemožno si nepovšimnúť aj úpravu vyjadrenú v § 19 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

27. Vychádzajúc zo Základných zásad uvedených v čl. 1 a 4 ZR, povinnosť uspokojovať potreby rodiny založenej manželstvom majú obidvaja manželia, avšak pokiaľ ide o rozsah, táto povinnosť závisí od schopností, možností a majetkových pomerov každého z manželov. Neznamená teda mechanickú rovnosť a povinnosť každého manžela prispievať rovnakým dielom. Za uspokojovanie potrieb rodiny sa považuje aj osobná starostlivosť o deti a spoločnú domácnosť. Výkon tejto osobnej starostlivosti sa teda považuje za rovnocenný s poskytovaním hmotných, predovšetkým peňažných prostriedkov. Výklad mechanickej rovnosti bývalým manželom je nesprávny, pretože sa tým predpokladá, že manželka, ktorá sa stará možno viacej o domácnosť a deti (prípadne je na materskej), sa nemôže podieľať rovnakou finančnou sumou na chode domácnosti ako zarábajúci manžel. Manželka menej zarábajúca sa síce menej finančne podieľa na hradení nákladov domácnosti, to ju však nediskvalifikuje z práva mať rovnakú životnú úroveň ako manžel, a to predovšetkým s prihliadnutím na zásadu rovnosti manželov podľa § 18 ZR. Práve na týchto zásadách sa poskytuje ochrana druhého manžela, ak dôjde k porušeniu niektorých povinností, napr. ak manžel opustí spoločnú domácnosť z dôvodu, že počas trvania manželstva si nájde novú ženu. Ak bývalý manžel namieta, že rozhodnutie je v podstate trestom za to, že si počas manželstva našiel novú známosť, a týmto vytýka vadu rozhodnutia z dôvodu zaujatosti, nemožno s ním súhlasiť, pretože uplatnenie práva navrhovateľkou je predpokladaným následkom porušenia povinností vyššie

uvedených. Inak povedané, zákon v prípade, že nastanú zákonom predpokladané okolnosti, s nimi spája aj určitý, zákonom predpokladaný následok, a to možnosť manžela domáhať sa vyživovacej povinnosti voči druhému manželovi, s čím mal byť manžel uzrozmienený.

28. Ak bývalý manžel platil hypotekárny úver, inkaso, telefón, bolo preukázané, že to bolo v posudzovanom období v rozsahu 369 EUR. Navrhovateľka nenamietala, že by nemala povinnosť prispievať na domácnosť, len poukázala na to, že nemá na to dostatok prostriedkov, pričom sem nepatria len platby vykonávané bývalým manželom. Jeho povinnosť vyplýva z koncepcie BSM, nakoľko do zániku manželstva, ale tiež až do jeho vyporiadania, je povinný podieľať sa na platbách súvisiacich napr. s rodinným domom. Súd rozhodol za obdobie do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, teda za obdobie, kedy povinnosť plniť navrhovateľke je daná trvaním manželstva. To, že bývalý manžel v tomto čase sa nezdržoval v domácnosti, ale v prenajatom byte s novou priateľkou neznamená, že sa ťarcha finančného podporovania domácnosti presúva výlučne na navrhovateľku. Odvolací súd na okraj poznamenáva, že bývalý manžel k novej priateľke nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, aj ona sa musí podieľať v 1/2-ici na úhradách, napr. 105 EUR na nájomné. To, že s navrhovateľkou v čase podania návrhu nebýval, je irelevantné.

29. V súvislosti s ustanovením § 71 ZR treba uviesť, že uzavretím manželstva vzniká medzi manželmi bezpodielové spoluvlastníctvo, ktorého obsahom sa stáva všetko, čo nadobudnú manželka alebo niektorý z nich, za podmienky, že to môže byť predmetom vlastníctva. Tento inštitút predstavuje podstatu majetkových vzťahov medzi manželmi a súčasne vyjadruje hospodársku stránku rovnakého právneho postavenia manželov. V rámci neho by si mali manželka organizovať a zabezpečiť všetky svoje osobné potreby, keďže v zmysle zákonnej úpravy všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov užívajú obaja manželka spoločne, spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

30. Nebolo preukázané, že by na základe rozhodnutia bola zvýšená životná úroveň navrhovateľky. Práve naopak, zmyslom daného rozhodnutia je nižšiu životnú úroveň dorovnať. Okresný súd správne finančne porovnal príjem oboch bývalých manželov a ich životnú úroveň. Rozhodnutie správne rozdelil na dve etapy v závislosti od príjmu navrhovateľky. K výpočtu vykonaného prvoinštančným súdom odvolací súd dopĺňa, vychádzajúc z BSM, že manželka nadobúdajú zo svojich príjmov hodnotu, na ktorej rovnou mierou participujú obaja manželka, t. z., že hoci navrhovateľka mala menší príjem, mala právo na finančné prostriedky bývalého manžela. Do BSM, a teda aj do domácnosti bývalých manželov tak v prvej etape patrila suma 2.324,31 EUR (príjem bývalého manžela) a suma 276,30 EUR (príjem navrhovateľky), spolu 2.600,61 EUR. Navrhovateľka disponovala príjmom 276,30 EUR, bývalý manžel hradil náklady domácnosti vo výške 369 EUR (ktoré navrhovateľka nehradila a mala by sa na nich podieľať). Navrhovateľ disponuje príjmom 2.324,31 EUR, z ktorého hradí náklady domácnosti vo výške 369 EUR, k tomu zaplatí 600 EUR určené výživné pre manželku (spolu platba do domácnosti a bývalej manželke 969 EUR), zostane mu 1.355,31 EUR. Manželka bude mať k dispozícii 1 245,3 EUR. Sem nemožno započítavať náklad 210 EUR na nájomné za byť bývalého manžela, pretože nesmeruje do domácnosti.

31. Pokiaľ ide o druhú etapu, t. j. od 1. 4. 2021 do 9. 7. 2021, platí to isté, pričom navrhovateľka má príjem 562,60 navrhovateľ disponuje príjmom 2.324,31 EUR, spolu do BSM patrí suma 2 886,91 EUR. Bývalý manžel hradí náklady domácnosti vo výške 369 EUR, k tomu zaplatí 500 EUR určené výživné pre manželku (spolu platba do domácnosti a bývalej manželke 869 EUR), zostane mu 1.455,31 EUR. Manželka bude mať k dispozícii 1 431,6 EUR (369 + 500 + 562,60). Priznané výživné vzhľadom na vykonané dokazovanie vychádza zo zásad predpokladaných zákonom, súd postupoval správne.

32. Odvolací súd sa stotožňuje aj so závermi okresného súdu vo vzťahu k odmietnutiu práce. Ak tvrdí, že navrhovateľka na to nemala žiadny dôvod, treba dodať, že navrhovateľka má právo vstupovať do pracovného pomeru podľa uváženia a je dostatočný argument, že najskôr prišla o prácu nie z vlastného rozhodnutia, následne sa musela súdiť o nároky z pracovného pomeru vyplývajúce, potom jej rozhodnutie znova do pracovného pomeru vstupovať k tomu istému zamestnávateľovi je logické. Súd mal preukázané, že práci sa nevyhýbala, hľadala si prácu, podľa možností aj pracovala, počas konania si našla stabilnú prácu.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov konania v odvolacom konaní navrhovateľkou nebol podaný, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

34. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- EUR (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).